

ORPHAN

'Orphan' is een rauwe coming-of-age film van de Hongaarse Oscarwinnaar László Nemes ('Son of Saul', 'Sunset'). Opnieuw worden we deelgenoot van een schrijnend verhaal dat zich afspeelt te midden van de onrust van de twintigste eeuw in het hart van Europa.

Boedapest, 1957. In de nasleep van de neergeslagen Hongaarse revolutie woont de 12-jarige Andor samen met zijn stoïcijnse moeder Klára tussen de ruïnes van de stad. Andor wacht al bijna heel zijn leven op zijn vader Hirsch, die sinds de Tweede Wereldoorlog vermist is. Hij idealiseert zijn verdwenen vader als oorlogsheld en perfecte papa. Zijn leven wordt dan ook totaal op zijn kop gezet door de komst van Berend, een ruwe man van het platteland, die gelinkt is aan het mysterieuze verleden van Klára tijdens de Tweede Wereldoorlog, en beweert Andors vader te zijn.

'Orphan' ging in première op het Filmfestival van Venetië en was de Hongaarse inzending voor de Oscar. Met de film geeft László Nemes een vergeten stuk geschiedenis een gezicht. Op 35mm gefilmd door cinematograaf Mátyás Erdély ziet dat er oogverblindend uit. 'Orphan' maakt duidelijk dat de oorlog nooit ver weg was in het Europa van de jaren vijftig.

BINNENKORT

HEN
di 22.09.26 – 20u

EAT MORE TREES
Film op maandag / Documentaire
ma 28.09.26 – 20u
Nagesprek met de regisseur

OMAHA
di 29.09.26 – 20u
Actie Open Cinema:
Kom met 2 voor de prijs van 1!

AUTOFICTION
di 6.10.26 – 20u

WAS MARIELLE WEISS
di 13.10.26 – 20u

BLUE HERON
di 20.10.26 – 20u

FRAGMENTS OF THE MIND
Film op maandag / Kortfilms
ma 26.10.26 – 20u

JIMPA
di 27.10.26 – 20u

www.ccstrombeek.be/film
tickets@ccstrombeek.be

Regie: László Nemes | Met: Bojtorján Barabas, Andrea Waskovics, Grégory Gadebois e.a. | Hongarije, VK, 2025 | Hongaars gesproken, NL/FR ondertiteld | Duur: 2u12

'Son of Saul'-regisseur Laszlo Nemes over zijn nieuwe film 'Orphan': "Ik draag de hele 20ste eeuw in me mee"

De Standaard - Ruben Aerts, 1.06.2026

Laszlo Nemes (49) is nog niet klaar met de Grote Geschiedenis. Elf jaar nadat de Hongaarse regisseur met 'Son of Saul' snoeihard in de concentratiekampen is ondergedoken, vertelt hij met 'Orphan' het relaas van de Joodse Andor in het Hongarije van eind jaren 50.

In een sfeer die dromerig, maar ook onthutsend is, volgt de film het spoor van die wrokkige en vereenzaamde tiener, die ondanks die titel niet echt een wees is – hij heeft zijn moeder nog. Andor blijft vooral hopen op de terugkeer van zijn vader. Die verdween tijdens de Tweede Wereldoorlog, waarna Andor hem is gaan verheerlijken. Tot zich voor de deur een bruut van een slager aandient die beweert zijn echte vader te zijn.

'Orphan' speelt zich af na de mislukte Hongaarse opstand tegen de Sovjetoverheersing. Op twee niveaus gaat het zo over leren leven met een nieuw bewind. In een honinggele fotografie houdt Nemes vast aan zijn intieme vertelstijl. Al komt het deze keer iets minder intens binnen. "Het verhaal van mijn eigen vader is het vertrekpunt geweest", zegt Nemes.

Wat is uw vader precies overkomen?

"Net als Andor in de film is mijn vader opgegroeid met een vals beeld van zijn afkomst. Hij dacht dat de man die hem had grootgebracht zijn biologische vader was. Zijn echte vader bleek iemand heel anders. Het is hem altijd blijven achtervolgen, boven op de verwoestende impact van de Tweede Wereldoorlog."

In andere families zou zoiets misschien worden dood-gezwegen. Niet bij jullie?

"Nee, bij ons werd er juist over gepraat. Zo heb ik ook 'Son of Saul' kunnen maken, omdat mijn moeder me het verhaal meegaf dat haar moeder haar had verteld (over hoe haar ouders zijn omgekomen in de Holocaust, red.). Het heeft haar compleet getraumatiseerd, zoals het later ook mij traumatiseerde. Ik heb die gruwel destijds naar een individueel perspectief teruggebracht. Met 'Orphan' wil ik opnieuw laten zien hoe persoonlijk en intiem een historisch trauma kan zijn. Cinema suggereert graag dat het individu tot veel in staat is. Ik denk dat het vaak beperkt is, en dat we daarmee worstelen."

"Door wat mijn familie is overkomen draag ik de hele 20ste eeuw in me mee. Ik ben in de jaren 80 opgegroeid tijdens de laatste dagen van het communisme in Hongarije. Zelfs toen voelde het nog altijd alsof je geen adem kreeg. Urenlang moesten we op school in rijen staan en Sovjet-liederen zingen terwijl officieren van het regime kwamen kijken. Het was een beklemmend klimaat met indoctrinatie van jongs af aan. Ik kreeg in de gaten hoe machtsystemen het individu onderdrukken. Die ervaringen hebben mee mijn films gevormd."

Hoe benader je zoiets persoonlijks in de hoop dat het bij de kijker even hard binnenkomt?

"De kijker moet de vrijheid krijgen om zelf te kunnen bestaan binnen een film. Ik wil als maker niet simpelweg iets laten zien. Er moet ruimte zijn voor het publiek om zich te kunnen verhouden tot wat er zich afspeelt op het scherm. Alleen op die manier kan een film voor de kijker een persoonlijke ervaring worden."

'Orphan' is uw derde film op rij met een centrale rol voor oorlog. Uw vorige film 'Sunset' speelde zich vlak voor het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog af.

"In zekere zin vormen ze een trilogie, ook al heb ik ze niet met dat idee gemaakt. Ze vatten de kern van de westerse beschaving samen – met 'westers' bedoel ik dus ook Oost-Europa. Ik heb altijd geprobeerd Hongarije achter me te laten, maar om een of andere reden heeft het me telkens teruggetrokken. Ik denk dat het komt door de onrust en de agressie die mijn familie is overkomen, en omdat de neiging daartoe die in de menselijke beschaving zit nooit is verdwenen."

Toch heeft 'Orphan' visueel iets dromerigs.

"Tegenover de hardheid van de onderdrukking en het geweld heb ik de zachtheid van kinderlijke verbeelding gezet, naast ook tederheid en momenten van hoop. In de kijk van een kind schuilt altijd iets magisch. Zoals je in de literatuur en film het magisch realisme hebt, zeg ik soms dat 'Orphan' het magisch communisme toont. Dat is natuurlijk een grapje. Het communisme is nooit magisch geweest, ook al deed het zich wel zo voor."

Nooit aan gedacht een film in het heden te situeren?

"Ik spreek over het kwaad in het menselijke hart, over het goede en het kwade dat mensen tegenkomen op hun pad. Dat maakt de film voor mij eigentijds. Maar als je met het heden die wereld van mensen in korte broeken met smartphones in de hand bedoelt, dan moet ik toegeven dat ik daar weinig aantrekkelijk aan vind. Alleen al hoe ze vroeger gekleed gingen, maakt die tijd zoveel interessanter."

Na het succes van 'Son of Saul' zijn u vanuit Hollywood ongetwijfeld talloze projecten aangeboden. Hoe komt het dat we daar nooit iets van gezien hebben?

"Ik heb het geprobeerd, maar ik kreeg het gevoel dat het hen louter te doen was om mijn naam op de affiche. De ironie wil dat ik meer vrijheid heb gevoeld bij het maken van films in Hongarije, dan bij wat er mij in de VS aan kansen is geboden. Er zou niet één pagina van het scenario van 'Orphan' ongemoeid zijn gelaten als ik het aan zo'n idiote executive had voorgelegd. Het heeft alles te maken met die nieuwe golf van puriteins denken in de Angelsaksische wereld. Ze censureren zichzelf veel meer dan dat in Hongarije gebeurt."

"De regisseurs van de jaren 70 en 80 naar wie ik opkijk, maakten stuk voor stuk persoonlijke films. Nu iedereen is overgestapt op televisie is dat uit de mode geraakt. Ik hou daaraan vast. Als een verhaal niet door je hele lijf stroomt, eindig je met iets dat buiten jezelf staat. Voor mij werkt dat niet. Ik moet alles wat ik vertel in zekere mate zelf hebben doorgemaakt."

<https://www.ccstrombeek.be/film/orphan>

